

uitspraak

RECHTBANK NOORD-NEDERLAND

Zittingsplaats Groningen

Bestuursrecht

zaaknummer: LEE 14/3777

uitspraak van de enkelvoudige kamer van 11 maart 2015 in de zaak tussen

Woonschepencomit  Groningen, te Groningen, eiseres
(gemachtigde: N.L. Tiel),

en

het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Groningen, verweerder
(gemachtigde: I.A. Hop).

Als derde-partij heeft aan het geding deelgenomen: A. Vreeburg, te Groningen.

Procesverloop

Bij besluit van 7 juli 2014 (het bestreden besluit) heeft verweerder een omgevingsvergunning verleend aan A. Vreeburg voor het plaatsen van een terras ten behoeve van horeca (strijdig gebruik) op de tjak gelegen aan de Turfsingel 1004 te Groningen.

Eiseres heeft tegen het bestreden besluit beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Op grond van artikel 8:26, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) is A. Vreeburg (vergunninghouder) in de gelegenheid gesteld als partij aan het geding deel te nemen. Zij heeft van deze gelegenheid gebruik gemaakt.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 17 december 2014, waarbij de zaak gevoegd is behandeld met het beroep geregistreerd onder zaaknummer LEE 14/3592. Namens eiseres is verschenen haar gemachtigde, vergezeld door D.C. van Driel en door zijn adviseur K. Koetje (tevens eiser in zaaknummer LEE 14/3592). Namens verweerder is verschenen voornoemde gemachtigde. Vergunninghouder A. Vreeburg is in persoon verschenen, vergezeld door M.G.J. van Heerd.

Na de zitting zijn de zaken weer gesplitst, zodat de rechtbank in zaaknummers LEE 14/3777 en LEE 14/3592 afzonderlijk uitspraak doet.

Overwegingen

1. De rechtbank neemt de volgende, door partijen niet betwiste feiten, als vaststaand aan. Op 3 maart 2014 heeft A. Vreeburg (Vreeburg) een aanvraag bij verweerder ingediend voor het plaatsen van een terras - ten behoeve van horeca - op de tjak genaamd Ludina,

---

gelegen aan de Turfsingel 1004 te Groningen. Verweerder heeft op 24 april 2014 een ontwerpbesluit tot het verlenen van de omgevingsvergunning genomen. Verweerder heeft het ontwerpbesluit gepubliceerd en met ingang van 25 april 2014 gedurende zes weken ter inzage gelegd. Op 4 juni 2014 heeft eiseres - evenals K. Koetje - een zienswijze ingediend tegen het ontwerpbesluit.

2. Bij het bestreden besluit heeft verweerder met toepassing van de uniforme openbare voorbereidingsprocedure en onder weerlegging van voornoemde zienswijzen, aan Vreeburg een tijdelijke omgevingsvergunning met voorschriften verleend voor het plaatsen van een terras - ten behoeve van horeca - op de tjalk gelegen aan de Turfsingel 1004 te Groningen, tot 31 augustus 2016.

3. Eiseres stelt - samengevat - in beroep dat verweerder door het verlenen van de vergunning feitelijk een uitsterfbeleid voert in strijd met het raadsbesluit van 27 januari 2010. Ook is - voor wat betreft de totstandkoming van de vergunning - de koninklijke weg gemeden, waardoor verschillende artikelen van de Verordening openbaar vaarwater 2006 (Vov 2006) zijn omzeild. Eiseres is verder van mening dat het terras in kwestie niet 'tijdelijk' en 'afneembaar' is. Zij heeft dan ook de indruk dat na verloop van de tijdelijke vergunning een definitieve vergunning in redelijkheid niet meer geweigerd zal kunnen worden. Ook ziet eiseres strijdigheden met de Vov 2006, zoals de artikelen 18, eerste lid (verbod schip voor horecadoeleinden), 11, tweede lid, onder a (gebruik als woonschip) en 11, tweede lid, onder b (onbewoond woonschip). Ten onrechte stelt verweerder dat de Vov 2006 en het bestemmingsplan Openbaar Vaarwater geen deel uitmaken van het toetsingskader. Volgens eiseres zal het onderhavige schip door de verleende vergunning onbewoond zijn en puur een bedrijfsschip worden. Ook betoogt eiseres dat er sprake is van willekeur, aangezien verweerder soepeler met regels omgaat nu de aanvrager een ondernemer is. Ook ziet eiseres mogelijke benadeling van concurrerende terrassen. Tot slot baart de mogelijke precedentwerking van de vergunning eiseres zorgen.

4. Verweerder concludeert tot ongegrondverklaring van het beroep.

5. De rechtbank overweegt ten eerste dat verweerder terecht toepassing heeft gegeven aan artikel 3.10, eerste lid, aanhef en onder a, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (uitgebreide voorbereidingsprocedure), op grond waarvan de uniforme openbare voorbereidingsprocedure zoals opgenomen in de Awb van toepassing is. Dit brengt onder meer mee dat er - na het verlenen van de omgevingsvergunning - geen sprake is van een bezwaarfase. Voor zover eiseres betoogt dat verweerder ten onrechte de bezwaarfase zou hebben overgeslagen faalt deze beroepsgrond.

6. Op het onderhavige plan is het bestemmingsplan 'Openbaar Vaarwater' - vastgesteld in november 2009 en onherroepelijk geworden op 23 november 2011 - van toepassing (hierna: het bestemmingsplan). Op de gronden in kwestie rust de bestemming 'Water', met nadere duiding 'ligplaats'.

Ingevolge artikel 1.32 van de voorschriften behorend bij het bestemmingsplan 'Openbaar Vaarwater' (hierna: de voorschriften) wordt onder een woonschip verstaan; een schip uitsluitend of hoofdzakelijk als woning gebruikt of tot woning bestemd.

Ingevolge artikel 6.1, aanhef en onder g, van de voorschriften zijn de op de kaart voor water aangewezen gronden bestemd voor ligplaatsen voor woonschepen, uitsluitend voor zover aan de gronden op de kaart de aanduiding ligplaats is gegeven.

Artikel 6.1, aanhef en onder i, van de voorschriften bepaalt dat in aanvulling op het bepaalde onder g, deze gronden tevens bestemd zijn voor een ligplaats voor een horecaschip, uitsluitend voor zover aan de gronden op de kaart de aanduiding horeca is gegeven en met dien verstande dat uitsluitend horeca 2 is toegestaan.

Ingevolge artikel 6.5.2, aanhef en onder c, van de voorschriften wordt tot een gebruik strijdig met de bestemming water in ieder geval gerekend, het gebruik van gronden als ligplaats voor een horecaschip, met uitzondering van de gronden waaraan op de kaart de aanduiding horeca is gegeven.

7. Verweerder heeft de omgevingsvergunning verleend onder toepassing van artikel 2.1, eerste lid, sub c, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo), artikel 2.12, eerste lid, onder a, onder 3°, gelezen in samenhang met artikel 2.12, tweede lid, van de Wabo en artikel 5.18, eerste lid, van het Besluit omgevingsrecht (Bor).

8. Uit artikel 2.12, tweede lid, van de Wabo, in verbinding met artikel 5.18, eerste lid, van het Bor vloeit voort dat het moet gaan om een activiteit waarmee in een tijdelijke behoefte wordt voorzien. Om de tijdelijkheid van de behoefte aan het plaatsen van een terras - ten behoeve van horeca - op de tjalk gelegen aan de Turfsingel 1004 in Groningen te mogen aannemen, dienen, gelet op vaste jurisprudentie, concrete, objectieve gegevens voorhanden te zijn. De omstandigheden dat de vergunning is verleend tot 31 augustus 2016 en een proefperiode (pilot) betreft die vervolgens geëvalueerd zal worden, alsmede dat het terras afneembaar is waardoor het schip teruggebracht kan worden in originele staat, bieden naar het oordeel van de rechtbank onvoldoende steun voor de conclusie dat sprake is van een tijdelijke behoefte. Dat thans, met de wijziging van het Bor per 1 november 2014, de eis dat het bij een tijdelijke omgevingsvergunning (ontheffing) moet gaan om een activiteit die slechts voorziet in een tijdelijke behoefte, is vervallen, leidt niet tot een ander oordeel nu, gelet op het overgangsrecht (zie artikel 3.1, derde lid, van de Wet van 28 maart 2013 tot wijziging van de Crisis- en herstelwet en diverse andere wetten in verband met het permanent maken van de Crisis- en herstelwet en het aanbrengen van enkele verbeteringen op het terrein van het omgevingsrecht, Stb. 2013, 144), bij het nemen van een besluit op een aanvraag om omgevingsvergunning als bedoeld in artikel 2.12, tweede lid, van de Wabo, het oude recht van toepassing is. De beroepsgrond slaagt.

9. Gelet op hetgeen overwogen in rechtsoverweging 8 voldoet het bestreden besluit niet aan een toepassingsvoorwaarde voor tijdelijke afwijking van het bestemmingsplan en komt dat besluit reeds om deze reden voor vernietiging in aanmerking. Nu ingevolge eerdergenoemde wijziging van het Bor het vereiste van een tijdelijke behoefte is komen te vervallen zal de rechtbank vervolgens beoordelen of zij aanleiding ziet om de rechtsgevolgen van het bestreden besluit in stand te laten. In dit kader zal de rechtbank beoordelen of verweerder voldoende heeft gemotiveerd waarom afwijken van het bestemmingsplan niet in strijd is met een goede ruimtelijke ordening.

10. Verweerder heeft door het verlenen van de omgevingsvergunning vergunninghouder ontheffing verleend van het bestemmingsplan, aangezien woonschepen enkel als woning gebruikt mogen worden en het gebruik in het onderhavige geval - deels - een terras ten behoeve van horeca betreft. Verweerder acht het initiatief ruimtelijk verantwoord en heeft in dit kader overwogen medewerking te willen verlenen aan een pilot van twee jaar, waarna geëvalueerd zal worden of de functie kan worden doorgezet, dan wel dat deze wordt beëindigd. Het water in de binnenstad is volgens verweerder van belang uit historisch,

---

toeristisch en economisch oogpunt. Terrassen op het water komen in Groningen nog niet voor, doch wel in andere steden waar het een veelal een succes is. Door terrassen op het water wordt de binnenstad aantrekkelijker en het water beter zichtbaar, waardoor het meer deel van de binnenstad wordt. In Groningen zijn terrassen op het water een nieuw fenomeen, waar geen beleid voor is. Verweerder heeft daarom besloten voor een proefperiode van twee jaar. De locatie is heel specifiek, vanwege de ligging, de relatie met de aanwezige horeca-vestiging 'De Toeter', de relatie met de terrassen aan het water en de bezonning. De ligplaats en de woonfunctie van het schip blijven behouden. Verder dient het terras afneembaar te zijn, waardoor het schip in originele staat is terug te brengen. Voor wat betreft de bestaande ligplaatsvergunning heeft verweerder overwogen dat deze gewijzigd dient te worden, vanwege het toegevoegde gebruik als terras (naast het bestaande gebruik voor wonen). Het aantal ligplaatsen wordt door het tijdelijke toevoegen van een terras aan het bestaande woonschip echter niet gewijzigd, aldus verweerder.

11. De rechtbank is van oordeel dat verweerder afdoende heeft gemotiveerd waarom het afwijken van het bestemmingsplan niet in strijd is met een goede ruimtelijke ordening en waarbij verweerder alle daarbij relevante belangen heeft afgewogen. De rechtbank overweegt in dit kader dat het een tijdelijk project betreft (een pilot), dat na twee jaar zal worden geëvalueerd. De enkele vrees van eiseres dat er geen evaluatie plaats zal vinden, dan wel dat de onderhavige vergunning precedentwerking zal bewerkstelligen, maakt niet dat de rechtbank twijfelt aan het karakter van de onderhavige vergunning als zijnde een pilot. Verweerder heeft verder uiteen gezet op welke gronden hij het onderhavige plan ruimtelijk bezien passend acht. Dat er nog een gewijzigde ligplaatsvergunning ingevolge de Vov 2006 door verweerder verleend dient te worden in verband met het gebruik als terras - naast de bestaande woonfunctie - kan naar het oordeel van de rechtbank niet worden tegengeworpen aan het verlenen van de onderhavige vergunning. De rechtbank neemt hierbij in aanmerking dat - gelet op de gedingstukken en het verhandelde ter zitting - het woonschip nog steeds gebruikt wordt voor wonen en dat niet is gebleken dat dit zal wijzigen. Er is dan ook - wat daar overigens verder ook van zij - geen sprake van een wijziging / vermindering van het aantal ligplaatsen voor woonschepen. Verder is niet gebleken dat op voorhand evident was dat er geen gewijzigde ligplaatsvergunning verleend zou kunnen worden. Verweerder heeft ter zitting verklaard dat besluitvorming inzake voornoemde ligplaatsvergunning in het begin van 2015 zal plaatsvinden. De rechtbank is van oordeel dat verweerder met de door hem gebezigde motivering en in aanmerking genomen de verschillende belangen in redelijkheid heeft kunnen besluiten om toestemming te verlenen voor het gebruik - in afwijking van het bestemmingsplan - ten behoeve van een terras. De beroepsgronden falen.

12. Voor zover eiseres stelt dat vergunninghouder zich niet houdt aan de voorwaarden van de vergunning is de rechtbank van oordeel dat dit niet in de weg staat aan het kunnen verlenen van de onderhavige vergunning door verweerder, maar ziet op het eventueel handhaven van die vergunning. Deze grond faalt.

13. Voor wat betreft het betoog van eiseres over mogelijke benadeling van concurrerende terrassen door de onderhavige vergunningverlening is de rechtbank van oordeel dat dit betoog afstuit op het relativiteitsvereiste zoals neergelegd in artikel 8:69a van de Awb.

14. De rechtbank is van oordeel dat - in tegenstelling tot hetgeen eiseres kennelijk meent - de bekendmaking niet misleidend is geweest en overeenkomstig de daarvoor geldende

---

regelgeving. Ook overigens is de rechtbank niet gebleken van enige schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

15. Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel verweerder voldoende heeft gemotiveerd waarom afwijken van het bestemmingsplan niet in strijd is met een goede ruimtelijke ordening, waardoor er aanleiding is om de rechtsgevolgen van het te vernietigen bestreden besluit in stand te laten.

16. Het beroep is gegrond en het bestreden besluit zal worden vernietigd. De rechtbank ziet aanleiding om de rechtsgevolgen van het bestreden besluit in stand te laten.

17. Omdat de rechtbank het beroep gegrond verklaart, bepaalt de rechtbank dat verweerder aan eiseres het door haar betaalde griffierecht vergoedt.

18. Eiseres heeft verzocht om vergoeding van de door haar gemaakte proceskosten en heeft deze gesteld op € 99,99 wegens andere kosten (getuige, tolk e.d.). Eiseres heeft daarbij een factuur gevoegd, inzake advisering en juridische dienstverlening voor 'Zitting De Toeter 1 uur', van Adviesbureau voor Woonschepen Klaas Koetje, onderdeel van De Kudde. De rechtbank begrijpt - gelet op de wijze waarop het formulier proceskosten door eiseres is ingevuld, in samenhang gezien met de bijgevoegde factuur - dat eiseres verzoekt om vergoeding van proceskosten in verband met inschakelen van een deskundige. De rechtbank overweegt in dit kader dat volgens vaste jurisprudentie de kosten van een deskundige, op de voet van artikel 8:75 van de Awb, voor vergoeding in aanmerking komen als het inroepen van die deskundige redelijk was en de deskundigenkosten zelf redelijk zijn. Ter bepaling of het inroepen van een niet-juridisch deskundige, zoals hier aan de orde, redelijk was, kan in het algemeen als maatstaf worden gehanteerd of degene die deze deskundige heeft ingeroepen, gezien de feiten en omstandigheden zoals die bestonden ten tijde van inroeping, ervan mocht uitgaan dat de deskundige een relevante bijdrage zou leveren aan een voor hem gunstige beantwoording door de rechter van een voor de uitkomst van het geschil mogelijk relevante vraag. De enkele wens tot versterking van de eigen positie in een geschil met een bestuursorgaan is geen toereikende grond voor het inschakelen van een deskundige. De rechtbank ziet - gelet op het voorgaande en mede in aanmerking genomen dat K. Koetje van Adviesbureau voor Woonschepen Klaas Koetje, onderdeel van De Kudde, geen schriftelijk verslag heeft uitgebracht in deze beroepsprocedure (zaaknummer LEE 14/3777) en dat het beroep waarmee de onderhavige zaak ter zitting gevoegd is behandeld (beroep met zaaknummer LEE 14/3592) het beroep van K. Koetje zelf is - geen aanleiding om over te gaan tot een proceskostenveroordeling zoals door eiseres is verzocht.

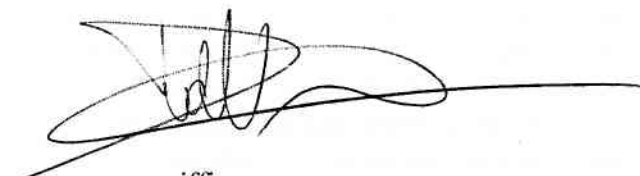

Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit;
- bepaalt dat de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit in stand blijven;
- bepaalt dat verweerder het betaalde griffierecht van € 328,00 aan eiseres vergoedt;

Deze uitspraak is gedaan door mr. H.J. Bastin, rechter, in aanwezigheid van mr. D.C. van der Ven, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 11 maart 2015.

griffier

rechter

Afschrift verzonden aan partijen op:

11 MRT 2015

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen zes weken na de dag van verzending daarvan hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Als hoger beroep is ingesteld, kan bij de voorzieningenrechter van de hogerberoepsrechter worden verzocht om het treffen van een voorlopige voorziening of om het opheffen of wijzigen van een bij deze uitspraak getroffen voorlopige voorziening.

Voor kopie conform
Rechtbank Noord-Nederland
Afdeling Bestuursrecht